

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת ע.א. באמצעות בא כוחה - עו"ד דניאל שרז

נגד

נתבע א.א. באמצעות בא כוחו - עו"ד אמיר בן נפלא

פסק דין

בפניי שתי תביעות רכושיות שהוצגו על ידי התובעת כנגד הנתבע. האחת הוגדרה כתביעה לאיזון משאבים ואילו השנייה הוכתרה בכותרת תביעה רכושית.

1. רקע ועובדות שאינן במחלוקת

הצדדים הם בני זוג שנשאו זל"ז כדמו"י ביום 26/10/1989. מנישואין אלו נולדו שתי בנות שהינן בגירות כיום.

על שם בני הזוג רשומים שתי דירות. האחת, דירה ברחוב צ' בעיר ... (להלן: "הדירה ב-צ'") ודירה נוספת ברחוב א' בעיר ....

הצדדים חתמו על הסכם גישור (נספח א' לכתב התביעה) ביום ג אייר תשס"ט, ככל הנראה ביום 27/04/2009 (להלן: "הסכם הגישור").

על פי הסכם הגישור הבעל השאיר את הדירה ברחוב צ' לרשות האישה והבנות עד שהבנות תתחתנה או עד שיעזבו את הבית וילכו למגורים עצמאיים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

עוד התחייב הנתבע ליתן לכל אחת מבנותיו אלף ₪ לחודש לצורך הוצאותיהן השונות והתחייב לעזור במימון לימודיהן האקדמיים ככל שמצבו הכלכלי יאפשר זאת. כן התחייב להשאיר תכולת הבית לרשות האישה והבנות.

הצדדים ערכו הסכם נוסף שכותרתו הסכם שלום בית (להלן: "**הסכם שלום בית**") ומועדו לא נרשם.

על פי ההסכם הסכימו לחיות יחד בשקט ובשלווה בהרמוניה ובכבוד הדדי אחד כלפי השני. כן התחייבו במסגרת ההסכם לפתור בעיות שיתעוררו ביניהם בהידברות. כך גם הצהיר האיש שכלל שיעזוב הבית מכל סיבה ללא הסכמת האישה ובניגוד לרצונה, הוא מפר את הסכם שלום הבית ומתחייב לוותר על זכויותיו וחלקו בדירה המשותפת ברחוב צ' בעיר ... ומעביר הזכויות בהם לאישה. לצורך זה יחתום האיש על ייפוי כוח בלתי חוזר נוטריוני האומר כי הוא מוותר על זכויותיו ויהיה תוקף חוקי ויעיל והאישה רשאית לבצע ייפוי כוח בלתי חוזר זה בכל זמן שתראה ובדרך הנכונה והחוקית ללא שום התנגדות ועיכוב מצד הבעל, ותעביר את כל זכויות בעלה בדירה הנ"ל לרשותה וכל הדירה תירשם על שמה בלבד.

אין מחלוקת כי ייפוי כוח כאמור, לא הוצג בפני בית משפט.

2. טענות התובעת

2.1 האשה עובדת כמזכירה בעיריית ... וזאת משנת 1974 ועד עתה. מנגד, הבעל יצא לאחר נישואיו לחו"ל למספר חודשים ולאחר חזרתו ארצה, עבד כקבלן שיפוצים כאשר לא עבד תקופות רציפות.

2.2 חיי הנישואין של הצדדים לא היו תקינים, הבעל נתן עינו באחרות ו"רעה בשדות זרם" במהלך חיי הנישואין. כך נהג לצאת בגפו לחו"ל ובילה עם נשים.

2.3 בנוסף, נטל הבעל במהלך השנים הלוואות אותן נאלצה האישה לפרוע.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' נ' א

תיק חיצוני :

- 2.4 ההתנהלות בין הצדדים היתה הפרדה מוחלטת ולכל אחד מהם חשבון בנק נפרד.
הבעל מעולם לא סייע לאישה במשק הבית והאישה היא זו שדאגה לגידול וחינוך
הבנות.
- 2.5 היחסים בין הצדדים מעורערים עד מאד ובמהלך השנים ידעו משברים רבים כאשר
לפני כ- 10 שנים היה משבר עמוק שבגינו חפצה האישה לסיים היחסים ביניהם. נוכח
תחנוני האיש ובסיוע גיס של האישה חתמו הצדדים על הסכם הגישור.
- 2.6 לאחר שהתברר לאישה כי הבעל בוגד בה והבעל ממשיך להסתבך בחובות פנו לטוען
רבני, הגיעו אצלו להסכם שלום בית וניסו לשקם יחסיהם. מאז הבעל עזב הבית
פעמים רבות ללא אישור האישה.
- 2.7 הדירה ברחוב א בעיר ... היא דירה שנרכשה בכספי דודתו של התובע שהורישה
דירתה לביתם של הצדדים. ברם, הבעל החליט למכור הדירה ולרכוש דירה אחרת
תחתיה תוך שהוא מחתים הבת על המכירה ולא רשם הדירה ברחוב א על שמה אלא
על שם שני הצדדים.
- 2.8 הבעל נטל משכנתא לשפץ הדירה. חילק אותה והשכירה תוך שהוא משלם
המשכנתאות על שתי הדירות והיתרה מדמי השכירות נוטל לעצמו.
- 2.9 על פי הסכם הגישור, הדירה ברחוב צ הוחרגה מאיזון המשאבים ושייכת לאישה.
- 2.10 הזכויות שהאישה צברה שייכות לאישה ואף הן הוחרגו מאיזון המשאבים.
- 2.11 האיש הביא בחורה מאוקראינה וטען שהיא זוגתו לחיים. הצדדים חיים בחדרים
נפרדים מעל שנתיים, אין ביניהם יחסי אישות ובנסיבות אלו, יש לקבוע כי הדירה
ברחוב צ' וזכויות סוציאליות אותן צברה במקום עבודתה, שייכות לה בלבד.
- 2.12 עוד טענה במסגרת התביעה בתיק 19-06-44787 כי שעה ששני הצדדים הבעלים של
הדירה ברחוב א בעיר ... אשר דמי השכירות ממנה מגיעים לסך של 8,200 ₪ והאיש

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' א

תיק חיצוני :

משלם משכנתא בסך של 4,100 ₪, עליו להעביר לה מחצית היתרה משנת 2010 ובסך הכל, $246,000 = 120 \times 2,050$ ₪ וממועד הגשת התביעה ואילך.

2.13 בנוסף, טענה כי אינה מחויבת לשאת בצרכיו בגין חשמל, מים, ארנונה וועד בית והואיל והצדדים חיים בחדרים נפרדים מנובמבר 2017, עליו להעביר לה מחצית ההוצאות מסך חודשי כולל של 1,094 ₪ ובסך הכל, עד למועד הגשת התביעה, עליו להעביר לה סך של 9,846 ₪ וכן סך של 547 ₪ לחודש עד למועד פרידת הצדדים. סך הכל, עליו להעביר לה סך של 255,846 ₪.

3. טענות האיש

3.1 לבני הזוג שני נכסים. האחד נרכש ונרשם על שם שני בני הזוג ואילו השני נתקבל בירושה מבני משפחתו, נמכר ונרכש אחר תחתיו ואף הוא, נרשם על שם שני בני הזוג.

3.2 הסכם הגישור שנחתם בין בני הזוג בשנת 2009 נועד להסדיר פרידה מתוכננת. בפועל, לא התרחשה הפרידה והצדדים המשיכו להיות נשואים עשר שנים נוספות.

3.3 להסכם אין תוקף של החלטה. האיש לא ויתר על זכויותיו בדירה אלא העמידה לרשות האישה והבנות בתנאים מסוימים ולתקופה מסוימת. הוא כללי מדי, אינו מסדיר היחסים ולא נערך על ידי עורך דין. ההסכם נערך לפני כעשר שנים וחלק גדול מתנאיו אינו רלוונטי עוד.

3.4 בהתייחס להסכם הגישור, הרי שאין לו כל תוקף משפטי מחייב. עוד הגדילה התובעת לעשות כאשר הסיקה מהמילים לפיהן ל"בעל אין דרישות מגב' ע.ע", כי הבעל ויתר על חלקו בזכויותיה הפנסיוניות של האישה.

3.5 בנסיבות אלו ושעה שאין להסכם הגישור כל תוקף משפטי מחייב, לא אושר בבית המשפט, הוא חד צדדי לטובת האישה, לא התקיימו תנאיו שעה שגם אחרי עשר שנים הצדדים טרם נפרדו, הרי שהמסמך אינו משקף את הזכויות בפועל.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

3.6 הסכם שלום הבית אשר סביר כי נערך לאחר הסכם הגישור, נועד בין היתר לבטל
הסכמים קודמים לרבות הסכם הגישור. ההסכם אינו נושא תאריך, מעולם לא הוגש
לבית המשפט, לקוני, חסר פרטים וככל הנראה נערך לפני כעשר שנים.

3.7 משכך ושעה שהבעל מעולם לא עזב הבית, לא מתקיימים תנאיו.

3.8 הצדדים לנו באותה מיטה עד לחודש נובמבר 2018 ועד היום גרים תחת קורת גג
אחת.

3.9 אין להתייחס לדמי השכירות כהכנסה מחייבת תשלומים לאישה בגין דמי שימוש או
תשלומים נוספים. האיש מכחיש כי מועד הקרע הוא בשנת 2017. משכך ושעה
שהצדדים מתגוררים תחת קורת גג אחת ונושאים בנטל תשלומי המשכנתא ואחזקת
הבית, אין כל מקום להחזר הוצאות.

בנסיבות אלו, דין התביעות להידחות.

4. דיון

לאחר עיון בתיק, כתבי הטענות, הפרוטוקולים והסיכומים עולה כי השאלות
שבמחלוקת בין הצדדים הן כדלקמן:

4.1 האם זויף הסכם שלום הבית.

4.2 ככל שלא זויף ההסכם, האם ההסכמים שהציגה האישה הם בעלי תוקף משפטי
מחייב.

4.3 ככל שההסכמים בתוקף, האם הוחרגו נכסים ממצבת איזון המשאבים ומהם.

4.4 האם על האיש לשלם לאישה דמי שימוש וכספים בגין אחזקת הבית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

5. האם זיוף הסכם שלום בית

5.1 הנתבע טען במסגרת הדיון הראשון שהתקיים כי העמוד הראשון בהסכם שלום הבית הוחלף. בעניין זה יוער כי טענה זו הועלתה כאמור לראשונה במסגרת הדיון שהתקיים בפניי ביום 14/01/2020, אז טען הנתבע כי העמוד הראשון בהסכם שלום הבית נכתב במחשב הבית של האשה.

הנתבע כאמור לא טען דבר וחצי דבר בעניין לאופן כתיבת ההסכם והחלפת עמודים בכתבי טענותיו, לא ביקש לתקן כתב תביעתו ולהוסיפה וטענה זו לפיה מדובר בעמוד ראשון שהוחלף, הינה טענה של הרחבת חזית ודי בכך בכדי לדחותה.

5.2 לא זו אף זו, אף לו היה טוען הנתבע לזיוף העמוד הראשון של הסכם שלום הבית, דין הטענה היה להידחות. על פי הפסיקה כאשר תובע מבקש להסתמך על מסמך והצד השני טוען לזיוף חתימתו, על התובע להוכיח אמיתות המסמך (ראו עמ"ש (מחוזי חיפה) 19-04-25995 ו.ע נ' ו.ח, פורסם ביום 18/09/2020 שם נפסק כי כאשר תובע מבקש להסתמך על מסמך והנתבע מכחיש חתימתו, על התובע להוכיח אמיתות המסמך). עם זאת, שעה שהנתבע לא הכחיש חתימתו על גבי המסמך אלא טען להחלפת אחד מעמודיו, עובר אליו הנטל להוכיח מה היה העמוד הראשון בהסכם שהוחלף לטענתו.

משעה שהאיש לא הציג בפני עמוד אחר או נוסח אחר של העמוד אשר טען כי נכתב על ידי האשה, לא הועבר הנטל חזרה לאשה. לפיכך, השתכנעתי כי ההסכם שהוצג בפניי, הסכם שלום הבית, הוא ההסכם עליו חתם האיש.

יתרה מזאת, חיזוק לכך שאכן מדובר בהסכם האותנטי עליו חתם האיש, ניתן למצוא בעדותו של הטוען הרבני אשר ערך ההסכם והעיד כי החתימות נרשמות אך בסוף ההסכם. עוד הסביר הטוען הרבני מדוע האיש הסכים לחתום על הסכם שלום הבית והעיד ביחס לעמוד הראשון אשר נטען על ידי האיש כי הוחלף, כאשר נשאל באם מזהה הניסוח כי: "כן, זה הניסוח שלי. אני מכיר את הניסוח שלי" (עמוד 9 לפרוטוקול מיום 25/06/2020, שורה 23).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

מכל המקובץ עולה כי הסכם שלום הבית שהוצג בפניי הוא ההסכם שהובא בפני הצדדים ועליו חתמו מבלי שהוחלף העמוד הראשון כטענת האיש ודין הטענה בעניין זיוף ההסכם באמצעות החלפת העמוד הראשון להסכם שלום הבית, להידחות.

6. האם יש תוקף משפטי מחייב להסכם הגישור והסכם שלום הבית

6.1 אין מחלוקת שההסכמים לא אושרו לא בבית המשפט ולא בבית הדין. יחד עם זאת, לטענת התובעת על אף האמור, יש ליתן להם תוקף משפטי מחייב.

בהתאם להוראות סעיף 2 (א) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון") "הסכם ממון טעון אישור בית המשפט לענייני משפחה (להלן- בית המשפט) או בית הדין הדתי שלו סמכות השיפוט בענייני נישואין וגירושין של בני הזוג (להלן- בית הדין), וכן טעון שינוי של הסכם כזה אישור כאמור".

6.2 כלומר, הסכם ממון הבא להסדיר היחסים הרכשיים בין בני זוג מחייב דרישה צורנית של אישור ההסכם בערכאה המוסמכת.

6.3 באשר לתוקפו של הסכם שלא אושר קיימות שתי גישות בפסיקה ואלו סוכמו על ידי כבוד השופטת עדנה ארבל בבע"מ 4547/06 פלוני נ' פלונית (פורסם ב- 11/06/2006), שם קבעה כי:

"השאלה אם יש מקום להכיר בתוקפו של הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט לא זכתה לתשובה חד משמעית בפסיקה, ויש לגביה דעות לכאן ולכאן, בתלות נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. מחד גיסא, יש הסוברים כי אישור המוענק על ידי בית משפט להסכם ממון מהווה תנאי לתקפותו, ומאידך גיסא, יש הרואים באישור זה רובד נוסף להסכם שערכו בני הזוג, אשר לפיו, גם הסכם ממון שלא אושר על ידי בית המשפט, עשוי להיחשב להסכם תקף על פי דיני החוזים".

עוד נקבע בפסיקה כי: "בכל הנוגע להסכם ממון שלא אושר כדין אך הצדדים נהגו לפיו- קיימת דוקטרינה פסיקתית המעניקה לו ככלל תוקף מעשי מכוח עיקרון תום

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' נ' א

תיק חיצוני :

1 הלב, ההשתק והמניעות (ראו בע"מ 7734/08 פלוני נ' פלונית פורסם ביום
2 27/04/2010) ולמעשה, לא יכול צד החתום על הסכם ממון שלא הוגש לאישור בית
3 משפט לטעון להיעדר אישור לאחר שנהנה מפירות ההסכם תקופה ארוכה.
4

5 כן נקבע שם, כי קבלת טענה זו היא החריג והסכם כזה יחייב הצדדים אך מכוח
6 עיקרון תום הלב ודרך המלך הינה אישור ההסכם כאמור בהוראות החוק.
7

8 6.4 בכל הנוגע לאופן יישום בנסיבות העניין, על בית משפט לבחון האם המקרה שבפנינו
9 בא בגדר אותם חריגים בהם ההסכם מחייב על אף שלא אושר כדין. האם הצדדים
10 פעלו בהתאם להוראות ההסכמים באופן המקיים מניעות מלטעון באשר להיעדר
11 האישור או שמא באופן ההופך התנערות ממנו לשימוש בזכות בחוסר תום לב.
12

13 לפיכך, על בית משפט לבחון נפקותם של ההסכמים בהתאם להוראות חוק החוזים
14 (חלק כללי), התשל"ג-1973 והאם מדובר בהסכם מחייב אף ללא אישורו על ידי בית
15 המשפט.
16

6.5 הסכם הגישור

17 תחילה אדרש להוראות הסכם הגישור. למען הנוחות יצויינו פרטיו בתמציתיות :
18

19 "ביום רביעי כ"ח ניסן (22/4/09) בשיחה בע"פ בין שלושת הנ"ל (הצדדים והמגשר-
20 הערה שלי ע.ג.), הוסכם כי הבעל משאיר את הדירה ברחוב צ' לרשות האישה ושתי
21 הבנות וזה עד אשר הבנות תתחתנה, או עד אשר הבנות יעזבו את הבית וילכו
22 למגורים עצמאיים ויעמדו ברשות עצמן. או לחילופין עד אשר הגב' ע תחליט למסד
23 קשר אינטימי עם גבר אחר למטרה רצינית.
24

25 הבעל מתחייב לתת לכל אחת מבנותיו 1000 ₪ כל חודש להוצאותיהן השונות.
26 הבעל מתחייב לעזור במימון הבנות כשיתחילו בלימודים אקדמאיים במידה ומצבו
27 הכלכלי יאפשר זאת.
28

29 הבעל אינו מוכן שבנותיו ירדו ברמת הדיור או ברמת ההסעות או ברמת החיים
30 בכלל, ולכן הוא מוכן לעשות מאמץ ולספק להם במידת האפשר את צרכיהם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

1 הבעל משאיר את כל תכולת הבית לרשות האשה והילדים.

2 לבעל אין דרישות מהגב' ע.א".

3
4 בהתאם להוראות סעיף 41 לחוק החוזים הרי ש"חיוב שלא הוסכם על מועד קיומו,
5 יש לקיים תוך פרק זמן סביר לאחר כריתת החוזה..."

6 בעניין הנדון, על פי הסכם הגישור, היה על האיש להשאיר את הדירה לטובת האישה
7 כאשר הסכם הגישור נעשה בשנת 2009. אין מחלוקת כי האיש לא עזב את הבית
8 ונותר להתגורר עמה בדירה.

9 כך גם לא הוכח על ידי האישה כי הצדדים פעלו בדרך כלשהי על פי הסכם הגישור.
10 לא הוצגה כל ראיה לפיה האיש שילם למי מהבנות 1000 ₪ עבור הוצאותיהן ואף
11 לא נטענה טענה כי כך נהגו הצדדים.

12
13 משכך, ברי כי הצדדים לא פעלו על פי הסכם זה. לא זו אף זו, האישה טענה כי הסכם
14 שלום הבית נערך תקופה קצרה לאחריו ומכאן עולה כי הצדדים לא התכוונו להעניק
15 להסכם זה תוקף מחייב, שכן אחרת, מדוע בקשה לערוך הסכם נוסף מייד בסמוך
16 למועד עריכתו של הסכם הגישור?

17
18 זאת ועוד, עיון בהסכם הגישור מלמד כי אין בו כל ויתור על חלקו של האיש בדירה
19 ברחוב צ' והדירה תועבר לרשות האישה והבנות בהתקיים אחד מהתנאים הבאים :
20 עזיבת הבנות את הבית ולכתן למגורים עצמאיים או שתתחתנה או לחילופין, עד אשר
21 האישה תחליט למסד קשר אינטימי עם גבר אחר למטרה רצינית.

22
23 בעניין הנדון ושעה שהאיש לא עזב מעולם את הבית, הוא אינו נדרש להוכיח את
24 קיומם של מי מהתנאים המפקיעים את זכותה של האישה מלהמשיך להחזיק בדירה
25 בעצמה יחד עם הבנות.

26
27 כך גם אין כל התייחסות במסגרת הסכם הגישור לסוגיית הזכויות הסוציאליות של
28 מי מהצדדים ובוודאי שאין בו כל ויתור על זכויותיה הסוציאליות של האישה.
29 בהתאם להוראות סעיף 2 לחוק החוזים, דרישת המסוימות הינה דרישה לפירוט
30 מספק של תנאי ההסכם כך שעל הצדדים לכלול בו את כל הנתונים המהותיים,

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' נ' א

תיק חיצוני :

החיוניים להתקשרות ומדובר בדרישה נפרדת מהדרישה לגמירות דעת. הגיונה של דרישת המסוימות נועד בין היתר ללמד על רצינות ההתחייבות ומקום בו לא פרטו הצדדים במידה מספקת את התחייבותם, מטבע הדברים לא התכוונו להתחייב בחוזה (ראו ספרם של גבריאלה שלו ואפי צמח, דיני חוזים (מהדורה רביעית) 2019 עמודים 169-170). משכך, אין לקבל את המילים בהסכם הגישור לפיהן נרשם "לבעל אין דרישות מגב' ע.א" מבלי שפורטו זכויותיה, בכדי להעיד על מסוימות שיש בה בכדי להעיד על ויתור על חלקו בזכויותיה הפנסיוניות.

זאת ועוד, ההסכם אינו קובע כי האיש מוותר על חלקו בדירה אלא הוא משאיר הדירה לרשות האישה והבנות עד מועד התקיימותם של תנאים מסוימים שאז תבוטל הרשות שניתנה.

בנסיבות אלו ושעה שלא הוכח כי הצדדים פעלו אי פעם על פי הסכם הגישור ולא נטען כי האיש אי פעם עזב הבית או העביר 1000 ₪ למי מהבנות, הרי שאין כל תוקף להסכם זה שהאישה מבקשת להפעיל למעלה מעשר שנים לאחר חתימתו ומשעה שאין מחלוקת כי מעולם לא פעלו הצדדים על פיו ואני קובעת כי הוא אינו מטיל כל חיוב על האיש לוותר על חלקו בדירה ברחוב צ'.

איני מוצאת בעובדה שהסכם הגישור נערך בפני מגשר בכדי להעניק לו תוקף מחייב. בעניין זה מקובלת עליי טענת האישה לפיה אין רלוונטיות לעובדה שהמגשר נעדר השכלה משפטית, בכדי להעניק לו תוקף שעה שהאשה עצמה בקשה לערוך הסכם נוסף בדמות הסכם שלום הבית אשר כלל הסדר מפורש ביחס לדירה ברחוב צ'.

בנסיבות אלו ומשעה שלא הוכח כי הצדדים פעלו אי פעם על פי הסכם זה ונוכח העובדה שחלפו למעלה מעשר שנים ממועד עריכתו ובהיעדר מסוימות בהסכם, אני קובעת כי אין בהוראות הסכם הגישור בכדי להצדיק החרגת זכויותיה הפנסיוניות של האישה וכן את הדירה ברחוב צ' ממסת הנכסים המשותפת של הצדדים אותה יש לאזן נכון למועד הקרע. לפיכך, דין הטענה לפיה הוראות ההסכם מצדיקות החרגה כאמור, להידחות וכך הינני מורה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

6.6 הסכם שלום בית

אציין בתמצית את עיקרי הסכם שלום בית שנערך בין הצדדים

2. הצדדים מסכימים בזה כי מהיום והלאה יחיו ביחד בשקט ושלווה בהרמוניה וכבוד הדדי ובהתייחסות חיובית אחד כלפי השני.
3. הצדדים מודים ומסכימים כי כל בעיה שתתעורר יפתרו בהידברות ביניהם וישכחו מכל הסכסוכים שהיו ביניהם בעבר, ומקבלים עליהם לפתוח בחיים חדשים וטובים.
4. הבעל מתחייב ומצהיר בזה באם ח"ו מכל סיבה שהיא, מוצדקת או לא מוצדקת יעזוב את ביתו לתקופה קצרה או ארוכה ללא הסכמת אשתו ובניגוד לרצונה, הוא מבטא בזה שהוא מפר את שלום בית זה ביוזעין ומתחייב לוותר על כל זכויותיו וחלקו בדירה המשותפת שנמצאת ברחוב צ' 6/8 ... ומעביר את כל הזכויות הנ"ל שעליהם ויתר לטובת אשתו ע ללא היסוס וללא עיכוב.
5. על מנת לממש את ויתורו על זכויותיו וחלקו בדירה, הנ"ל כאמור מתחייב לחתום על ייפוי כוח בלתי חוזר נוטריוני (ההדגשה במקור- הערה שלי, ע.ג.) האומר כי הוא מוותר כאמור על זכויותיו ויהיה תוקף חוקי ויעיל.
6. האשה זכאית לבצע ייפוי כח בלתי חוזר זה בכל זמן שתרצה ובדרך הנכונה והחוקית ללא שום התנגדות או עיכוב מצד הבעל ותעביר את כל זכויות בעלה בדירה הנ"ל לרשותה וכל הדירה תירשם על שמה בלבד.
7. הצדדים מאשרים ע"י חתימתם על הסכם זה כי קראו אותו והבינו את תוכנו על כל סעיפיו וחותרים עליו מרצונם החופשי לא אילוץ וכפייה".

עיון בהסכם מלמד כאמור כי אין עליו תאריך. בעניין זה טענה האשה כי נערך בסמוך ולאחר מועד החתימה על הסכם הגישור. האשה צרפה לכתבי טענותיה את הקבלה שקבלה מהטוען הרבני שערך ההסכם. על הקבלה נרשם תאריך 18/08/2009 ולטענת האשה זהו מועד עריכת ההסכם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

האיש לא כפר במועד עריכת ההסכם אולם כפר בתוכנו שעה שחתימתו אינה מתנוססת על כלל עמודי ההסכם אלא על העמוד האחרון בלבד. שעה שנדרשתי לעיל לטענה זו, איני נדרשת לה עוד וקובעת כי מדובר בהסכם עליו חתם האיש.

6.7 כאמור לעיל, יש לבחון ההסכם בהתאם להוראותיו של חוק החוזים.

אין מחלוקת כי הרקע לשני ההסכמים היה מערכת היחסים העגומה בין הצדדים, בגידותיו הנטענות של הבעל ורצונה של האישה בשלום בית או לחילופין סיום מערכת היחסים ביניהם. בעניין זה אציין כי לא מצאתי נפקות משפטית לעובדה שההסכם נחתם בפני טוען רבני שעה שגם הטוען העיד כי כל תפקידו היה לנסח ההסכם (ראו שורה 26, עמוד 6 לפרוטוקול מיום 25/06/2020) ומדובר בהסכם שנחתם בין שני צדדים.

6.8 עם זאת ועל אף העובדה שהתרשמתי כי שני הצדדים חתמו על ההסכם. בפועל הצדדים לא העניקו להסכם תוקף מחייב ולא ממשו אותו. האישה העידה כי מטרת ההסכם היתה לשמור על הבית כבית שלם (ראו עמוד 14 לפרוטוקול מיום 25/06/2020). על אף האמור הרי שבפועל ושעה שההסכם נערך בשנת 2009 והאיש עזב לגרסתה את הבית מספר פעמים מאז, לא בקשה להפעיל ההסכם ובעניין זה העידה :

"בשם שלום בית הסכמת לחיות חיים פחות טובים, אף פעם לא ביקשת ממנו לעזוב את הבית והוא לא עזב את הבית?
הוא עזב את הבית, כשהוא ניהל רומן עם הבת דודה הוא עזב את הבית. גם עכשיו הרבה פעמים הוא לא בבית"
(עמוד 13 לפרוטוקול, שורות 9-6).

הנה כי כן, חרף התקיימות התנאי לכאורה המצדיק הפעלת ההסכם, נוכח עזיבותיו הרבות של האיש את הבית, לא בקשה האישה לממש ההסכם. ראו לעניין זה אף סעיף 21 לסיפא של כתבי הטענות עת ציינה האישה כי הבעל עזב הדירה פעמים רבות ללא אישורה ואף לגרסתה הביא אישה זרה ארצה עימה ביקש להינשא.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' א

תיק חיצוני :

- 6.9 זאת ועוד, לא הוכח כי אכן חתם האיש על יפוי כוח בלתי חוזר נוטריוני, אשר יש בו בכדי להעיד על כוונת ויתור כאמור. האישה אף לא טענה כי דרשה יפוי הכוח והאיש נמנע מלחתום עליו. בעניין זה טענה האישה טענה סתמית לפיה לא ברור באם נחתם יפוי הכוח אם לאו.
- 6.10 המדובר במסמך מהותי, אשר בחתימה עליו יש בכדי להעיד על גמירות דעתם של הצדדים להתחייב בהסכם. המסמך לא הובא לעיונו של בית המשפט. משכך, חזקה כי אינו קיים, שכן אחרת היה מובא לעיוני. בנסיבות אלו ומשלא נעשה כן והאישה לא עמדה על חתימת האיש על יפוי הכוח, לא הוכחה כל גמירות דעת מצד הצדדים למתן תוקף מחייב להתחייבות אשר נחתמה בפני הטוען הרבני.
- 6.11 כך גם העובדה שהאישה לא עמדה על קיום ההסכם שעה שהאיש עזב הבית אף אם שב אליו לאחר מכן.
- "ש. למה לא הפעלת את ההסכם?**
- ת. כי לא רציתי להפעיל. כל החיים ניסיתי למנוע להגיע לגירושין, שהבית שלי יישאר שלם. אבל הוא עשה דברים שלא הצלחתי להתמודד איתם**
- 6.12 הנה כי כן, הצדדים מעולם לא עמדו על קיומו של ההסכם, לא פעלו על פיו ולא התרשמתי כי האישה הסתמכה על ההסכם באופן כלשהו. בעניין זה אציין כי אומנם צורפה פסיקה עניפה על ידי ב"כ האישה בעניין זה במיקרים בהם ביה"מ חלוקת רכוש בהתאם להסכמים שלא אושרו בהתאם להוראות חוק יחסי ממון, אלא שלא מצאתי כי יש בפסיקה שצורפה בכדי לסייע. בניגוד לפסיקה שהובאה בפניי, מעולם לא הוכח כי הצדדים פעלו אי פעם על פי ההסכם ולמעשה בהתנהגותם כפי שבאה לידי ביטוי במהלך עשר השנים שחלפו מאז עריכת ההסכם ועד עתה, נראה כי זנחו ההסכם. יתרה מזאת, האישה עצמה בסיכומיה ציינה כי זנחו ההסכם. לטענתה, לא שרר בבית שלום בית, כל אחד מבשל ומנקה לעצמו ומזה שנים, אין בין הצדדים יחסי אישות ועל אף האמור, במהלך כל השנים הללו לא בקשה לקיים ההסכם ובכך, זנחה אותו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

6.13 יתכן שכטענת האישה, הרי שבמועד עריכת ההסכם, אומד דעתם של הצדדים היה רצונם בשלום בית וככל שהאיש יפר שלום הבית יאבד הדירה ברחוב צ'. ברם, משהופר שלום הבית והאישה לא עמדה על אכיפת ההסכם, הרי שאין עוד תוקף חוזי להסכם והמדובר בהסכם שנערך בין בני זוג וללא כל תוקף משפטי מחייב.

7.13 בנוסף, וכפי שציינתי ביחס להסכם הגישור הרי שבהתאם להוראות סעיף 41 לחוק החוזים הרי שכאשר לא הוסכם על מועד החיוב, יש לקיימו תוך פרק זמן סביר. האישה עותרת כעת לאכיפת הסכם לאחר כעשר שנים ממועד עריכתו כאשר מעולם לא פעלה לאוכפן או ליתן לו כל תוקף משפטי חרף תכליתו וההפרות הנטענות מצד בן זוגה ואף מטעם זה נראה כי ההסכם נזנח.

8. הוראות סעיף 5א (3) לחוק יחסי ממון

האישה הוסיפה וטענה כי לא כל הסכם שנערך בין בני זוג טעון אישור משפטי וזכותם של בני זוג בהתאם להוראות הסעיף לעיל להחריג נכסים ששווים לא יאוזן וכך עשו בפועל, ביחס לשני נכסים, הבית ברחוב צ' וזכויותיה הסוציאליות של האישה.

8.1 אומר כבר עתה, כי אכן כטענת הנתבעת, סעיף 5א (3) לחוק יחסי ממון מחריג נכסים מסוימים מתוך איזון הנכסים, נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב כי שווים לא יאוזן ביניהם וניתן לקבוע חלוקה שונה מזו המצויה בחוק גם ללא ביצוע הסכם ממון ואין חובה כי הסכם כזה יאושר על ידי בית משפט.

8.2 עם זאת, הפסיקה קבעה כי הסכם ממון צופה פני עתיד ובא להסדיר את היחסים בין הצדדים במידה והצדדים יתגרשו או חלילה מקרה של מוות. ברם, הסכם שנערך "כאן ועכשיו" העוסק בנכס ספציפי אינו מחויב לקבל אישור בית משפט ומדובר בחוזה בין צדדים (ראו לעניין זה עא 169/83 יונה שי נ' ששון שי, פורסם ביום 28/10/1985).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

זאת ועוד, תכלית הדרישה בהוראות סעיף 2 לחוק יחסי ממון, לאישור הסכם הממון בפני ערכאה שיפוטית, הוא להבטיח רצונם החופשי של בני הזוג והגנתם מפני הלחצים המתלווים לעריכת ההסכם.

אכן כטענת המבקשת, לעיתים בני זוג עשויים להתקשר בהסכמים כלכליים ביניהם מבלי שאלו יחשבו להסכמי ממון.

ברם, "דברים אלה אמורים רק במקרים שבהם ההסכם אינו מכוון להסדיר את מערכת היחסים הכוללת בין בני הזוג במקרה של פרידה ופקיעת הנישואין". (ראו ע"א 1629/11 מאיר יצחק נ' סמדר רכטר, פורסם ביום 4/11/2012)

בעניין הנדון, טענה האישה כי המדובר בהסכמים שנועדו להסדיר מערכת יחסיהם של הצדדים במקרה של פרידה. משכך, אין לראות בהסכמים כהסכמים המתנייחים לנכס ספציפי אשר הוראות סעיף 5א (3) לחוק חלות עליהם אף אם הם כוללים בתוכם את ויתורו של האיש על הדירה ברחוב צ'. אין לקבל טענת האישה כי מדובר בהסכם הנכלל תחת חסותו של סעיף 5א (3) לחוק יחסי ממון, שכן קבלת עמדתה של האישה תרוקן מתוכן את הוראות החוק שעה שמדובר בעיקרם של נכסי הצדדים אשר נועדו להבטיח האישה ככל שבני הזוג ייפרדו. הבעל לא העביר הזכויות בדירה על שם האישה וכאמור הצדדים אף לא פעלו להבטחת האמור באמצעות יפוי כח או כל מסמך אחר ממנו ניתן ללמוד על כוונה כאמור.

בנסיבות אלו ושעה שמדובר בהסכם צופה פני עתיד, אני קובעת כי אין בהוראות סעיף 5א (3) לחוק יחסי ממון בכדי לסייע לאישה.

כאמור לעיל, בין הצדדים נערכו שני הסכמים ועל בית משפט לבחון האם יש במי מהם ליתן תוקף המסדיר יחסיהם הרכשיים של הצדדים לעתיד.

מכל המקובץ, אני קובעת כי דין תביעתה של האישה ליתן נפקות משפטית להסכמים שנערכו ולקבוע חלוקה לא שיוויונית על סמך ההסכמים שנערכו בשנת 2009, נדחית.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' נ' א

תיק חיצוני :

משכך, אני דוחה את תביעת התובעת לקבוע כי הדירה ברחוב צ' שייכת לתובעת בלבד וכל גם הזכויות הסוציאליות אותן צברה ואני קובעת כי הזכויות שייכות לשני הצדדים בחלקים שווים.

9. התביעה הרכושית

9.1 כאמור לעיל, התובעת עתרה לחייב הנתבע להשיב לה כספי השכירות מהדירה ברחוב א ב..... בעניין זה טענה כי הדירה נרכשה בשנת 2010, הצדדים קבלו דמי שכירות של 8,200 ₪, שלמו סך של 4,100 ₪ כמשכנתא ועל היתרה להתחלק בין שני הצדדים בחלקים שווים. האשה אף ציינה כי החל מנובמבר 2017 הם חיים בחדרים נפרדים.

9.2 סך הכל טענה כי על הנתבע להשיב לה סך של 2050 ₪*120=246,000 ₪.

9.3 עוד טענה האישה כי יש לחייב מחצית אחזקת הדירה ברחוב צ' כל עוד הוא מתגורר בדירה בסך של 9,846 ₪.

9.4 האיש הכחיש כי מועד הקרע הוא משנת 2017 וטען כי בנובמבר 2018, עת התחתנה בתם של בני הזוג, עבר לחדר נוסף בבית. עם זאת, טען כי אין בכך בכדי לקבוע כי הצדדים לא נהלו משק בית משותף כפי שעשו מאז ועד היום ולכן, טען כי יש לדחות התביעה לתשלום כספי כמבוקש.

9.5 בהתאם להוראות סעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון, עם פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מהצדדים למחצית שווי כלל הנכסים. עם זאת בהתאם להוראות סעיף 5א לחוק יחסי ממון, רשאי בית משפט להקדים המועד בנסיבות מסוימות. כך נקבע בין היתר בהוראות סעיף 5א (א)(2) לחוק שניתן להקדים בין היתר את מועד איזון המשאבים כאשר :

"קיים קרע בין בני הזוג או שבני הזוג חיים בנפרד אף אם תחת קורת גג אחת במשך תקופה מצטברת של תשעה חודשים לפחות מתוך תקופה רצופה של שנה".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א נ' א

תיק חיצוני :

- 9.6 בעניין הנדון, אין מחלוקת כי אכן קיים קרע בין בני הזוג, אולם, אולם כאמור צדדים חלוקים מהו המועד בו ייקבע הקרע כמפורט לעיל. בין הצדדים התגלה קרע עמוק ומשבר ביחסים לפני למעלה מעשר שנים שלאחריו נערכו ההסכמים בין הצדדים ובמהלך השנים הצדדים אף הפסיקו ללון באותה מיטה. על אף האמור, הצדדים בחרו שלא להיפרד והמשיכו לגור באותו בית, כאשר האיש נוטל את תשלומי השכירות, משלם עימם את המשכנתא והיתרה לטענתו, הושקעה בהוצאות הבית. האשה טענה כי האיש בחר לשמור היתרה לעצמו ומשכך תבעה השבת הכספים כעת. עם זאת ומשלא טענה דבר במהלך השנים ובחרה לשמור על ביתה ובהיעדר עזיבת מי מהצדדים את בית המשפחה ומשלא נסתרה טענת האיש לפיה שילם חלק מהחשבונות (כך לדוגמא, שילם ועד בית) אני קובעת כי מועד הקרע בין הצדדים הינו מועד הגשת התביעה לישוב סכסוך שהוגשה בעניינם, דהיינו ביום 13/2/2019.
- 9.7 האיש העיד כי מתקבלים דמי שכירות בסך של 8,100 ₪ כאשר מתוכם משולמים סך של 1,000 ₪ בגין מיסים, סך של 300 ₪ בגין ביטוחים על הדירות וסך של 900 ₪ מיסי עירייה.
- יוער כי לא הוצגו כל תימוכין לתשלומים הללו ללא כל הסבר מניח הדעת וטענת קיזוזם של הסכומים הללו עלתה לראשונה במעמד הדיון ואיני מוצאת לה כל זכר, לא בכתב התביעה ולא בתצהירו שהוגש בתיק.
- משכך, אני קובעת שעל האיש לשלם לאישה מחצית הסך של 8,100 ₪ פחות גובה המשכנתא בצירוף ביטוח משכנתא ככל ששולם וזאת כפול מספר החודשים מיום 13/2/2019 ועד בכלל.
- הסכום ישולם מיום 13/2/2019 כמפורט לעיל וישולם לכל המאוחר בתוך 60 יום מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.**
- 9.8 אשר לדרישת האישה לשלם מחצית מהוצאות הבית אחזקת הבית מיום נובמבר 2017, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה שעה שנקבע כי מועד הקרע הינו יום פתיחת ההליך.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-07-45527 א' נ' א

תיק חיצוני :

9.9 על האיש לשאת במחצית הוצאות אחזקת הבית ממועד פתיחת ההליכים
(13/02/2019) ובקיזוז הוצאות הבית ששולמו על ידו ככל ששולמו.

9.10 מובהר בזאת כי על האיש להמשיך ולשלם לאישה מחצית מדמי השכירות בגין
הדירות וזאת עד למועד פירוק השיתוף בין הצדדים בדירה וכך גם ביחס לתשלום
הוצאות אחזקת הבית.

10. סוף דבר

בשים לב לתוצאה אליה הגעתי והואיל וחלקן הארי של תביעות התובעת נדחו, איני עושה צו
להוצאות לטובת מי מהצדדים.

המזכירות תסרוק פסק הדין לשני התיקים ותמציא העתקו לבאי כח הצדדים.

מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"א, 14 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת